

tionens indirekte udgift til lønsumsafgift. Der kan alene søges refusion for indirekte udgifter til lønsumsafgift i forbindelse med enkeltkøb over kr. 50.000. inkl. moms.

Det er en forudsætning for imødekommelsen af ansøgningen, at der er et reelt konkurrenceproblem for den ydelse, som refusionen vedrører. Der skal således være en offentlig lønsumsafgiftsfritagen leverandør, der også tilbyder at levere ydelsen. Sådanne konkurrenceproblemer er fx identificeret for så vidt angår indenlandsk personbefordring, såsom togdrift.

Imødekommes ansøgningen, refunderes statsinstitutionens udgifter, og disse optages direkte på lov om tillægsbevilling.

Ad tekstanmærkning nr. 7.

Finansministeriet kan i medfør af budgetvejledningens punkt 2.5.4. - for at sikre opfyldelsen af særlige formål, hvortil en bevilling er givet - bestemme, at der inden for givne bevillinger er pligt til at opretholde bestemte normeringer, som ikke må ændres til andre kategorier af personale eller friholdes, herunder lære-, elev- og praktikantstillinger.

Tekstanmærkninger giver de enkelte ministerier adgang til i forbindelse med fordelingen af fastsatte kvoter på ministerområdet at fastsætte kvoter for tilskudsmodtagende institutioner mv.

Tekstanmærkningen er første gang opført på finansloven for 2007

Materielle bestemmelser.

Ad tekstanmærkning nr. 101.

Tekstanmærkningen er gentaget uændret fra tidligere finansår. Tekstanmærkningen har været optaget på finansloven i en årrække.

Bestemmelsen giver hjemmel til at fastsætte bestemmelser om, at honorarer, vederlag m.v. skal indbetales til statskassen, i tilfælde hvor ikke-statslige myndigheder yder betaling for statsansattes udførelse af opgaver, hvor de repræsenterer staten.

I medfør af tekstanmærkningen er det i Finansministeriets cirkulære nr. 186 af 2. november 1998 om særskilt vederlag mv. fastsat, at statsansatte - hvis en ikke-statslig myndighed m.v. betaling for hverv, der er tjenstligt arbejde for den statsansatte - skal indbetale beløbet til det ministerium, som den pågældende er ansat under.

Ad tekstanmærkning nr. 102.

Tekstanmærkningen har været optaget på finansloven i en længere årrække og er videreført uændret fra FL 2003, hvor den senest er ændret.

Tekstanmærkningen giver hjemmel til, at finansministeren i situationer, hvor det godtgøres, at en insolvent skyldner hverken er eller vil blive i stand til at betale sin gæld til statskassen, kan eftergive det skyldige beløb helt eller delvist. Det gælder også i situationer, hvor provenuet af salg af et pantsat aktiv ikke kan forventes at kunne dække gælden. Tekstanmærkningen giver således mulighed for at bringe inddrivelsen af skyldige beløb, som reelt må anses for uerholdelige, til ophør. Herved kan ressourcerne koncentreret om beløb, hvor inddrivelsesmulighederne ikke er udtømte. Endvidere er der en adgang for finansministeren til at bemyndige et inkassobureau til at indgå de omhandlede betalingsaftaler med skyldnere, der er bosat i udlandet, da inkassobureauet i mange tilfælde vil være den instans, der er bedst bekendt med skyldnernes økonomi, og i en forhandlingssituation om afgørelse af en skyldners gæld, vil det være af værdi for bureauet at kunne træffe afgørelser på stedet mod til gengæld at inkassere et beløb som ellers ikke ville blive betalt. Tekstanmærkningen omfatter en lang række skyldforhold med vidt forskellige lovgrundlag. Det er derfor ikke muligt at indsætte tekstanmærkningen i en specifik lovgivning.

Ad tekstanmærkning nr. 103.

Tekstanmærkningen var første gang optaget på finansloven for 1988. Tekstanmærkningen har været optaget på finansloven i en længere årrække uden indholdsmæssige ændringer. På FL 2000